

مرد کم حرف

شاید هر کس دیگری هم به جای جناب دکتر روحانی، در این مقطع رئیس جمهور ایران بود، همین قدر بارسانه‌ها کم حرف می‌زد و سعی می‌کرد تا در میان اخبار، جملات و خبرهای خوبی برای مردم پیدا نکرد، چندین خودش را روی نمایندگان افکار عمومی قرار ندهد. در چنین شرایطی حرف‌ها و سخنرانی‌های گاه و بیگاه ایشان در جمع‌های نیمه خصوصی یا در میان مدیران یا نمایندگان مجلس، شنیدنی تر می‌شود. بویژه اینکه همچنان میلیون‌ها ایرانی منتظرند بدانند شخص اول اجرایی کشور برای گذر از تحریم‌ها و کاهش تورم و افزایش اشتغال و در یک کلمه، نزدیک کردن مردم ایران به رفاه اقتصادی چه راهی در این روزهای سخت پیدا کرده است. رئیس جمهور در جریان معرفی چهار وزیری که همگی توانستند به شکل کم سابقه‌ای از مجلس رای اعتماد بگیرند، جملاتی گفت که شاید پاسخی برای برخی از همین سوالات باشد که چند

ماهی هست در ذهن ایرانیان از اینسو به آنسو می‌رود. دکتر روحانی گفت که: "در شرایط فعلی اگر وزیری کمتر از ۱۴ ساعت در روز کار کند، نمی‌تواند از عهده آنچه بر دوش گرفته برآید و انتظارات مردم را برآورده کند. لابد منظور ایشان هم در این جلسه بیان برخی صفات افراد معرفی شده برای وزارت بود که خواستند از این طریق به کوشش فراوان ایشان اشاره کنند!

ولی این گفتار و تصریح ایشان که هر وزیر باید دست کم روزانه چهارده ساعت کار کند، معانی دیگری هم دارد که معلوم نیست آیا رئیس جمهور از گفتن این جمله، آن مفاهیم را هم در نظر داشته‌اند یا خیر. اول اینکه اگر تمام وزیران کابینه، این روزها روزی ۱۴ ساعت کار می‌کردند و این روال عادی وزیران بود، آیا باز هم دکتر روحانی آگاهانه یا به طور ناخودآگاه از این عبارت استفاده می‌کرد؟ ظاهر اگر پدری در خانه خطاب به فرزندانش بگوید که: "هر کس کمتر از هشت ساعت در روز درس بخواند در کنکور قبول نمی‌شود، ماجرا از این قرار است که در این خانه، برخی فرزندان یا همه ایشان کمتر از هشت ساعت در روز برای کنکور درس می‌خوانده‌اند،

به این ترتیب در بین وزرا هستند کسانی که کمتر از چهارده ساعت، روزانه کار می‌کنند و یا توان بدنی و ذهنی آنها اجازه کار بیشتر را نمی‌دهد و یا کارهای مهمتری غیر از وزارت دارند که باید به آنها برسند. نکته دیگر اینکه اگر رئیس جمهور پس از بررسی‌های فراوان به این نتیجه رسیده‌اند که راه حل غلبه بر مشکلات این روزها، تعداد ساعات بیشتر کار برای وزیران است، جای بسی خوشحالی است. ولی آیا از میان شاخصه‌هایی مانند مهارت، تجربه، مشورت پذیری، دانش تخصصی و نظیر آنها، مهمترین عامل، مقدار ساعات کاریست؟ اینکه شخصی که مهارت و دانانش و تجربه و مشاوران لازم را در اختیار ندارد، ولی ۱۸ ساعت از ساعات روز را در دفتر خود بنشیند و به حل مسایل

پاک، بدون شهردار

آلودگی هوای تهران برای نزدیک به ۱۵ میلیون ساکن این شهر، هنوز در میانه آبان ماه سال نود و هفت به حد اضطرار نرسیده و خوشبختانه روزهای پرخطر تهران هنوز آغاز نشده‌اند. مثل همیشه باد و باران اثر بی‌تردیدی در این شرایط داشته‌اند و در روزهایی که تهران، شهردار خود را هم از دست خواهد داد تا یک مدیر غیربازنشسته شهردار تهران شود، مدیران شهر داری در تلاش فراوانی هستند

که به خودروهای تهران هشدار دهند راه گریزی از معاینه فنی خودروها و کاهش آلودگی نیست و تهدیدهای ۵۰ هزار تومانی را در سراسر شهر بخش کرده‌اند تا سختی جریمه‌های ساعتی ۵۰ هزار تومانی، تهرانیها را وادار به اندکی رعایت بیشتر کند و صفهای طولانی مقابل مرکز معاینه فنی خودروها و تمدید مهلت گرفتن بر گه‌های معاینه هم، حکایت از اثر گذاری این تهدیدها دارد. شاید اگر این تهدیدها همچنان اثر گذاری خود را حفظ کنند

همه چیز برای فروش

وزیر کار سابق این روزها شغل و عنوان رسمی دولتی و فرصت را مغتنم دیده تا پس از سالها نشستن بر صندلی وزارت، اندکی افشاگری کند و از آنها که مقابل او و همکارانش ایستادند و شاید به جناح مقابل سیاسی وابسته باشند، می‌گوید. تا به حال چند نکته در سلسله افشاگریهای ایشان کاملاً در رسانه‌ها منتشر شده، ولی اثر گذارترین آنها خاطره‌ای بود که درباره ملاقات با شخصی گفت که حاضر شده میلیاردها ریال به وزیر رشوه دهد تا مدیریت شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی را در اختیار خود و هم‌دستانش داشته باشد. سازمان تامین اجتماعی از میلیونها کارمند و کارگر هر ماهه صدها هزار تومان می‌گیرد تا در آینده به

ایشان حقوق بازنشستگی بدهد، اما برای تامین این پول، این مبالغ بسیار بزرگی را که می‌گیرد، در صدها شرکت سرمایه گذاری می‌کند تا کار و فعالیت اقتصادی کنند و سود به دست آورند تا بتوانند از عهده پرداخت حقوق بازنشستگان برآیند. از این رشوه سنگین به بالاترین سمت یک وزارتخانه می‌توان فهمید، در این شرکتها چه سوءاستفاده‌ها و چه موقعیتهای شغلی می‌تواند وجود داشته باشد که فرد یا افرادی برای رسیدن به آن حاضرند به وزیر پیشنهادهای رشوه بسیار بزرگ بدهند. وزیر سابق البته گفته که در برابر این رشوه‌های چرب و شیرین کاملاً مقاومت کرده است و وزیر جدید کار که قبلاً هنر و استعدادش را در وزارت صنعت و معدن و تجارت در

اختیار مردم ایران گذاشته بود هم، در اولین روز وزارت گفته که از شنیدن خبر خرید و فروش این مدیریتهای بسیار برافروخته شده و لابد می‌خواهد در برابر چنین پیشنهادهایی بایستد. و البته برای ایشان و دیگر مدیران مقاوم در برابر رشوه‌های خوش طعم آرزوی موفقیت باید کرد، ولی این